

ಕೃಷಿಯ ಪುನರುತ್ಥಾನ : ಸಮಾಜದ ಸಮಗ್ರ ವಿಕಾಸ

ಮಹಾದೇವಯ್ಯ ಕರದಳ್ಳಿ

ಗಿರಿಧಾಮ, ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ರಸ್ತೆ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮಾರ್ಗ, ಕಲಬುರಗಿ - 585 105

☎: 9483097894

ಮಿಂಚಂಚೆ: kmahadevayya@gmail.com

ಕೃಷಿಯಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗುತ್ತ ನಡೆದಿರುವ ಇಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುವ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗೂ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಜೀವನವಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ವಿಕಾಸಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬರೆದಿರುವ ಚಿಂತನಪರವಾದ ಈ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಚಾರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಅವಶ್ಯಕ. ನಿಮ್ಮ ಚರ್ಚೆಯಿಂದಾಗಿ ಹೊಸದೊಂದು ಪರಂಪರೆಗೆ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಲ ನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಭಾವಿಸುವ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿ ಭಾರತೀಯರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಕೃಷಿ ಕಾಯಕ ದಿಂದ ಸಕಲ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಗಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ನೀಡುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವಂತರು ನಾವು ಎಂಬ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆ ಕೃಷಿಕರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ದಾಸೋಹ (ಪರಹಿತ) ಜೀವಂತವಾಗಿಡಲು ಸದಾ ಕಾಲ ಕೃಷಿ ಕಾಯಕ ಮಾಡುವ ಸಂಕಲ್ಪ ಕೃಷಿಕರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿಗೆ ಅಶನ ನೀಡುವ ಸಾಧನ ಭೂಮಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಭೂತಾಯಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಬದುಕುವ ಚಿಂತನೆ ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪರಿಸರಪೂರಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಅಂದಿನ ಕೃಷಿಕರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿನ ಪರಾರ್ಥ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಭೂತಾಯಿಯ ಹಿತಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಕಲ ಚರಾಚರ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವ, ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ, ವಿತರಿಸುವ ಮತ್ತು ಬದುಕಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಿತ್ತು. ಭೂಮಿ ಹೊಂದಿದ ಜನರಿಗೆ ಮಾನ, ಸಮ್ಮಾನ, ಜಮೀನುದಾರನೆಂಬ (ವಾಲೀಕ)ನೆಂಬ ವರ್ಚಸ್ಸು, ಎಲ್ಲವೂ ಇತ್ತು.

ದನಕರುಗಳಿಗಾಗಿ ಊರಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಡು, ಗೋಮಾಳ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಭೂಮಿಯ ಅಂತರ್ಜಲ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನೀರಿನ ಸದ್ಬಳಕೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಗೋ-ಪಶುಪಾಲನೆ ಕೃಷಿಪೋಷಕ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿತ್ತು. ಸಗಣೆಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ಗೊಬ್ಬರ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಗ್ಗಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಬೀಜವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಹಿರಿ ಕಿರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದಾಗಿ ಕೃಷಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಕೈ ಜೋಡಿಸುವ ಸಹಕಾರ ಪದ್ಧತಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಕೃಷಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು, ಸಲಕರಣೆಗಳು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿನ ಕೌಶಲ್ಯವಂತ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೃಷಿ ಎಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯವು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕೃಷಿ ಅವಲಂಬಿತ ಉದ್ಯೋಗಗಳ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಕೃಷಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೃಷಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ವೈಯಕ್ತಿಕ, ಪಾರಿವಾರಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮೃದ್ಧ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಗಾಢವಾಗಿತ್ತು. ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೃಷಿಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದರೂ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿತ್ತು. ಸನಾತನರ ಕೃಷಿಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿದಾಯಕ ಜೀವನ ನೀಡುವ ಕೃಷಿ ಎಂದು ಧಾರಳವಾಗಿ ಕರೆಯಬಹುದಿತ್ತು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯರವರು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ನವೋತ್ಸಾಹ, ಸವಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳು ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಲಾಬಲಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಅಗಾಧ ಕೃಷಿ ಯೋಗ್ಯ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಶಕ್ತಿ, ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಕೃಷಿಕರಲ್ಲಿನ ಪಾರಂಪರಿಕ ಕೃಷಿ ಜ್ಞಾನಬಂಧಾರ, ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದ

ನೀರು ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿಸುವ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು, ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣಕಾಸು ನೆರವು ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನೀಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಬಲಗಲೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿನ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಯುವಕರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಸಬಲ್ಲ ಕ್ಷಮತೆ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಅವಲಂಬಿತ ಉದ್ಯೋಗಗಳಾದ ಗೋ ಸಾಕಾಣಿಕೆ, ಪಶು, ಕುರಿ, ಕೋಳಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ, ಎರೆ ಹುಳು, ಮೀನು ಸಾಕುವಿಕೆ, ಹೈನುಗಾರಿಕೆ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮಾರಾಟ, ಮತ್ತು ಕರಕುಶಲ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯವು ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮತ್ತು ಸಾಧನಗಳ ಸದ್ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದು, ಪಾರಂಪರಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಕಡೆಗಣನೆ, ಕೃಷಿ ಅವಲಂಬಿತ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಸಿಗದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮೂಲ ಆಶಯಕ್ಕೆ ಬಳಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿನ ವಿಫಲತೆ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಕೃಷಿಕರ ಸ್ನೇಹಿ ಆಗದಿರುವುದು. ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಹಣಗಳಿಸುವ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಕೃಷಿ ಸೊರಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಕಡಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತರ್ಜಲ ಕುಸಿದಿದೆ. ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕೊರತೆಗಳಾಗಿವೆಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರದ ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ ಎಂಬ ಚಿಂತನೆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಲಾಭಗಳಿಸುವ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವ ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ರಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ, ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಬಳಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಭೂಮಿಯ ಒಡಲು ಬಗೆವ ಶೋಷಣೆ ಸಾಧನವಾಗಿ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯಾಯ್ತು ಎಂಬುದು ನಾಲ್ಕಾರು ದಶಕಗಳನಂತರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. 6-7 ದಶಕಗಳಿಂದ ಎಕರೆವಾರು ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಹೆಚ್ಚಳ ಸಾಧಿಸಲು ಕೃಷಿಯೋಗ್ಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ರಸಗೊಬ್ಬರ, ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು

ಬರಡು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಭೂಮಿ ಹೊಂದಿರವವರು ಶೇ.42ರಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಶೇ. 10-20ರಂತೆ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 80 ರಷ್ಟು ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯು ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸಕ್ಷಮವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ದುರಾಸೆಯನ್ನಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿಕೆ ಅಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಪಾಲು ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಕೃಷಿಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಷಮತೆಗಳು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕೆಟ್ಟ ಪಟ್ಟಣ ಸೇರು ಎನ್ನುವಂತೆ ಗ್ರಾಮೀಣರು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಸ್ಫೋಟ ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆದರೂ ಆಗಬಹುದು.

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಯುಕ್ತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಣದೇ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಅಸಂತೋಷ, ಅಪರಾಧಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ವಿವಿಧ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಹಿಡುವಳಿ ಜಮೀನ ಪ್ರಮಾಣ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕುಗ್ಗುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಫಲವತ್ತತೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ರೈತರು ಕೃಷಿಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷಿಕರ ಪರಿವಾರಗಳಲ್ಲಿನ ಸದಸ್ಯರ ಭೋಗಜೀವನದ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿಸುವ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣಗಳಿಸುವ ಸಾಧನ ಕೃಷಿ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅವ್ಯವಹಾರಿಕ ಚಿಂತನೆಗೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ಸು ಸಿಕ್ಕರೂ ಸಸ್ಯಶಾಮಲೆಯಾದ ಭೂಮಿಯು ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದೆ. ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅಸಮತೋಲನ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಭೂಕಂಪ, ಪ್ರವಾಹ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಅತಿ ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಗಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಕಬ್ಬಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯಂತೆ ಸಾರರಹಿತವಾಗಿದೆ. ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ, ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಧೀಢರನೆ ಒಂದು

ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಪದ್ಧತಿ (ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ಸಲ ಹತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಆದ ತಕ್ಷಣ ಬರುವ ವರ್ಷ ಎಲ್ಲ ರೈತರು ಹತ್ತಿಯನ್ನೇ ಬಿತ್ತುವುದು) ಮುಂತಾದ ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರೀತಿಯ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಸಂಬಂಧಿತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಕೃಷಿ ಕೇವಲ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಲೇಸನೇ ಬಯಸುವ, ಮತ್ತು ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನರ ಜೀವನಶೈಲಿಯಾಗಲು ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಪರಿವಾರಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಪರಿಹಾರ ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಮತೋಲನ ನಿವಾರಿಸಲು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲದ ಬೆಳೆಗಳ ಅರ್ಥಾತ್ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಕೃಷಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು. ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಅಥವಾ ಕುಸಿತದಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಸಹಾಯಧನ ನೀಡಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಅಳಿಸುವ ನೀತಿ ಸರ್ಕಾರದ್ದಾಗಬೇಕು. ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವ ಅಂರ್ತಜಲ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಮಳೆ ಅವಲಂಬನೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು, ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಭಾರತೀಯ ಬದುಕಿಗೆ, ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಹೊಸ ಕೃಷಿ ಸ್ನೇಹಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಭೂಮಿ ಸಾರ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ವಿಕಾಸ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರ ನೀತಿ ನಿರ್ಯಮ ರೂಪಿಸುವಾಗ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಅರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ನೀರಾವರಿ, ಮಳೆ ನೀರು ಕೊಯ್ಲು, ಅಂರ್ತಜಲ

ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸುಮಾರು 1200 ಕೋಟಿ ಇಂಧನ ಖರೀದಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜೈವಿಕ ಇಂಧನ ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ಗಿಡ ಮರಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿ ಬೆಳೆಸುವುದರಿಂದ ಪೆಟ್ರೋಲಿಯಂ ಮೇಲಿನ ನಿರ್ಭರತೆ ನೀಗುತ್ತದೆ. ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ರೂಢಿಗತ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಎರಡೂ ಮೇಳೈಸಬೇಕು. ಸಣ್ಣ, ಹುಲ್ಲು ಚೀಲಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಆಹಾರದ ಧಾನ್ಯಗಳು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಬೆಳೆಸುವುದರಿಂದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಮುಕ್ತ ವಾತಾವರಣ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಸದ್ಭಳಕೆಯಿಂದ ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಸಬೇಕು.

ಕೃಷಿಕರು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವಂತಹ ಹೆಮ್ಮೆ ಬದುಕು ಅವರದ್ದಾಗಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು ಬೇಯಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿನ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾದನಂತರ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ತರಕಾರಿಗಳ ಸತ್ವ ಮತ್ತು ರುಚಿ ಕೆಡದಂತೆ ತರಕಾರಿಯಲ್ಲಿನ ನೀರನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ವಿಧಾನ ಅನುಸರಿಸುವಂತಾದರೆ ಕೃಷಿ ಚಿತ್ರಣ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಗೆ ತರಕಾರಿ ಸಾಗಾಣಿಕ ವೆಚ್ಚ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಮೂಲ ರುಚಿಯ ತರಕಾರಿ ಸ್ವಾದ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ತರಕಾರಿಗಳಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಡಿವ ನೀರಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತದೆ.

ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ, ಕಡಿಮೆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಡಬಹುದು. ಉಗ್ರಾಣಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಲೀ ತರಕಾರಿ ಕೊಳೆತು ಹಾಳಾಗುವ ಭಯ ಕೃಷಿಕರನ್ನು ಕಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಬೆಲೆ ಏರಿಳಿತಗಳ ಒತ್ತಡ ತಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಇಂತಹ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೃಷಿಕರವರೆಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವೇಗ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಕೃಷಿಕ್ಷೇತ್ರ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಹುದು. ಕೃಷಿ

ತಾಜ್ಯಗಳು, ಗೋ ತಳಿಗಳ ತಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಇದ್ದುತ್ ಉತ್ಪಾದಿಸಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಕೃಷಿತ್ಯಾಜ್ಯ, ಗೋತಾಜ್ಯ, ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲು, ಗಾಳಿ ಚಲನೆಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ಕೇಂದ್ರ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಕೃಷಿ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತರಬೇಕು ಕೃಷಿ ಆಧಾರಿತ ವಿದ್ಯುತ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಿಗಳ ಹೂಡಿಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಅಭಾವ ನೀಗಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಕೃಷಿಯೋಗ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಹೆಚ್ಚಳ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಾಗುವ ಅಸ್ಥಾಯಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಕೃಷಿಕರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೃಷಿ ಕುರಿತಾದ ಸನಾತನ ಚಿಂತನೆಗಳ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಯವಹಿಸುವುದರಿಂದ ದೈನಂದಿನ ಕೃಷಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಸಿಗಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮುಂಗಾರು ಮತ್ತು ಹಿಂಗಾರು ಬೆಳೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಪುಂಡಿಯನ್ನು ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಉಪಯೋಗಗಳಿದ್ದವು. ಪುಂಡಿ ಪಲ್ಲೆ (ಸೊಪ್ಪು) ಕರ್ನಾಟಕದ ಅದರಲ್ಲೂ ಈಶಾನ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಗದ ಜನಪ್ರಿಯ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರವಾಗಿದೆ. ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಗ್ಗ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪುಂಡಿ ಗಿಡ ನೀಡುವ ಸಣಬಿನಿಂದ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಿಡ ಉರುವಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉಳಿದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಗಿಡಗಳಿಗಿಂತ ಪುಂಡಿ ಗಿಡ ಬೇಗ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಗುಬ್ಬಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಪುಂಡಿ ಗಿಡದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಉಳಿದ ಗಿಡಗಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಹುಳು ಹುಪ್ಪಡಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದವು. ಪರಿಣಾಮ ರೈತರಿಗೆ ಹುಳದ ಬಾಧೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುಂಡಿ ಗಿಡ ಅತ್ಯದಿಕ ಅಂದರೆ ಉಳಿದ ಗಿಡಗಳಿಗಿಂತ 3 ಪಟ್ಟು ಇಂಗಾಲಾಕ್ರಮ ಪಡೆದು ಆಮ್ಲಜನಕ ನೀಡುವುದರಿಂದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ ಕಡಿಮೆ ಇಡುವಲ್ಲಿ ಬಹುಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ ಮುಂತಾದ ಪಾರಂಪರಿಕ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಇತ್ತದರಿಂದ ಪರಿಸರದ ಉಷ್ಣತೆ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷೆ ಸಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಣ ಬೇಸಾಯದ ಮೂಲ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಕಡಿಮೆ

ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀರು ಸಿಗುವುದರಿಂದ, ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಬಳಕೆ ಮಾಡಲು ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಅತಿ ಬಳಕೆಯಿಂದ ನಿಗದಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಧವಾ ಲಾಭಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ, ಆಪತ್ಕಾಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರದೇಶದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಶಕ್ತೀಕರಣಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕೃಷಿಯನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಸಾಕಾಣಿಕೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ಪಶುಸಾಕಣೆ, ಮೀನು ಸಾಕಣೆ, ಡೈರಿ, ಅರಣ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ, ರೇಷ್ಮೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಲ್ಲ ರೀತಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಕೃಷಿಯ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೃಷಿ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಕೃಷಿಯ ಅವಿನಾಭಾವ ಭಾಗಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹಿಂದಿಗಿಂತಲೂ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಕಲ್ಯಾಣ (ಹೈದ್ರಾಬಾದ್) ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದ ಬೀದರ್, ಕಲಬುರ್ಗಿ, ಯಾದಗಿರಿ, ರಾಯಚೂರು, ಕೊಪ್ಪಳ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಗರಿ, ಜೋಳ, ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ, ಕಬ್ಬು, ಸೋಯಾಬಿನ್, ಹಸಿ ಶುಂಠಿ, ಹತ್ತಿ, ಭತ್ತ, ಎಣ್ಣೆಕಾಳು, ಹೆಸರು, ಉದ್ದು ಬೆಳೆಯುವ ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಧನ, ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ, ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೃಷಿಕಾರ್ಯಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಋತುಮಾನಕ್ಕನು ಗುಣವಾದ ಕೃಷಿ ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ಬೇಕಾದ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು. ಮಳೆಗಾಲದ ನೀರನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಕೆರೆ ಹಳ್ಳ ಭಾವಿ ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಬೇಕು. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಲುವೆಗಳಲ್ಲಿನ ನೀರು ವಿತರಣೆ ಆಗಬೇಕು. ರೈತರ ಪಂಪಸೆಟ್‌ಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಿಗಬೇಕು. ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಕೊಲ್ಡ್‌ಸ್ಟೋರೇಜ್, ಉಗ್ರಾಣಗಳ ಸುಲಬ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವಂತಾಗಬೇಕು. ರೈತರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು, ಸ್ವಸಹಾಯ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ರೈತರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಿಗುವಂತಾಗಬೇಕು. ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಗಿಡ

ಮರಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ತುರ್ತಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನೀರಿನ ಕೊರತೆ ನೀಗಿಸುವ, ಸಾವಯವ ಕೃಷಿಮೂಲಕ ಭೂಮಿ ಅಂತಸ್ತ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ, ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಿ, ನಾಡು ಉಳಿಸಲು, ಪಶು, ಪಕ್ಷಿ, ಪ್ರಕೃತಿ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ಕೃಷಿಕರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಮೂಲದ ಪೂಜ್ಯಶ್ರೀ ಅದೃಶ್ಯ ಕಾಡಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಜಿ ಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡ ಕೃಷಿ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಲಾಭಕಾರಿಯಾಗಿಸುವ, ಕೃಷಿ ಜೊತೆ ದೇಶಿ ಹಸುಗಳ ಸಾಕಣೆ, ಕೀಟ ನಾಶಕ, ರಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಬಳಸದೇ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ, ವಸ್ತುಗಳ ಪುನರ್ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು ಮತ್ತು ಶೂನ್ಯ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ, ಸಾವಯವ, ಗೋ ಆಧಾರಿತ, ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವ ರೈತರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾವಯವ, ಗೋಸಾಕಣೆ, ಸೌರಶಕ್ತಿ ಬಳಕೆ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮಗ್ರ ಕೃಷಿಗೆ ಮಾದರಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಸ್ವದೇಶಿ ಮತ್ತು ಸ್ವ-ತಂತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೃಷಿ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮ ಆಧಾರಿತ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯ ಸಮಗ್ರ ವಿಕಾಸದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ವಿಕಸನಗೊಳ್ಳಲು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಒಳಗೊಂಡ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕೃಷಿಕರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು.

ಬರಗಾಲ ಬಂದಾಗ ಗಡಿಬಡಿಯಿಂದ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಬರಗಾಲ ಬರದಂತೆ, ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ

ಎದುರಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳ ಚಿಂತನೆ ಆಗಬೇಕು. ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಗಳಿಸಬೇಕು. ಅವಾಸ್ತವಿಕ, ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಕೃಷಿಯಿಂದ ಆಗುತ್ತಿರುವ ದೋಷಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಪಾರಂಪರಿಕ, ಸಾವಯವ ಅಥವಾ ಶೂನ್ಯ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಕೃಷಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಹಿತಿ, ತರಬೇತಿ ನೀಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಸಾಧಿಸುವ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರಂಪರಿಕ, ಶೂನ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾವಯವ ಕೃಷಿ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಬೇಕು.

ಗ್ರಾಮಗಳ ನಗರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೃಷಿಯೇತರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾದ ಭೂಮಿಯ ಉಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಉಪಲಬ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕೃಷಿಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಗಿಡ ಮರಗಳ ಬೆಳೆಸಲು, ಅರಣ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಹಣ್ಣು ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯಲು ಬಳಸುವವರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು. ದುಡಿಯುವ ಕೈಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ನೀಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇರುವ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಆಧಾರಿತ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ತಾನಾಗಿ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯರ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಕೃಷಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾರಂಪರಿಕ ಕೃಷಿ ವಿಧಾನವನ್ನು ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಜೊತೆ ಮೇಳೈಸಿ ಸಾಧಿಸುವ ಕೃಷಿ ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದ ದೇಶದ ಸಮಗ್ರ ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಿಯ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿನಂತಿ

- ಪ್ರತಿ ಲೇಖನದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು, ಮಿಂಚಂಚೆ, ಫೋನ್ ಸಂಖ್ಯೆ ಬರೆಯಿರಿ
- ಪೋಟೋಗಳನ್ನು ಮಿಂಚಂಚೆ ಮೂಲಕವೇ editor@uasd.in ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ
- "ಕೃಷಿ ಮುನ್ನಡೆಗೆ" ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಲೇಖನವನ್ನು ಬೇರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಡಿ
- ಬೇರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡವುಗಳನ್ನು "ಕೃಷಿ ಮುನ್ನಡೆಗೆ" ದಯಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಡಿ